

مرا تحمل کن!

به راستی در این خانواده چه می‌گذرد که فرزندان آن‌ها چنین ذهن درگیر و غمگینی دارند؟

البته خودم جواب دادم که غمخوارگی از ویژگی‌های برتر انسان است و ما در جامعه‌ی امروزی به آن نیاز داریم، اما این کودک احتمالاً مشکلات دیگری دارد که نمی‌تواند حتی آن‌ها را پنهان کند. او در نوشته‌اش از نوع برخورد معلم‌هایش با خود گفته و اینکه برخی‌ها احساسش را نادیده گرفته‌اند. در خاتمه هم از آموزگارش خواهش می‌کند که به قول خودش، «سردی مادرزادی او را تحمل کند.»

او حتی احتمال داده که کودکان همانند وی بسیار باشند و مهم‌تر اینکه درخواست داشته است معلمان این‌گونه دانش‌آموزان را دریابند و یاری دهند.

من تصمیم گرفتم دست‌نوشته را انتشار دهم و بگویم، همکاران عزیزم، مانند همیشه از اولین روز تا پایان مدرسه، با چشمانی باز و دلی بیدار دانش‌آموزان را ببینیم و چون والدی غمخوار در کنارشان باشیم. به احساس آن‌ها پاسخ دهیم و درون آشوب‌زده‌شان را به سهم خود اندکی سروسامان دهیم.

حال که به پایان سال و روزهای بزرگداشت معلم رسیده‌ایم، جا دارد چنان خاطرهای از خود به جای بگذاریم که سال بعد دانش‌آموزانمان بتوانند با گرمی و صمیمیت انشای خود را آغاز کنند.

یکی از آموزگاران دلسوز به‌سان همه‌ی آموزگاران فرهیخته‌ی این آب و خاک، نامه‌ای به دفتر مجله فرستاده است. در آن مکتوب نوشته است، روزی انشایی با این عنوان: «احساس خود را در اولین روز مدرسه بنویسید.» به دانش‌آموزان پایه‌ی پنجم خود دادم. از آن‌ها خواستم واقعیت را بنویسند. با شناختی نسبی که از وضع کلاس داشتم، امیدوار بودم مطالب و نوشته‌ها دلچسب و تا حدی از روی قواعد نوشتن باشد. در پایان، همین که دستخط و تیتراژ انشای یکی از دانش‌آموزان را دیدم، جا خوردم. مواردی را ذکر کرده بود که شاید تا آن هنگام متوجه آن‌ها نبودم. برای همین است که ذهنم را مشغول خود کرده و آن را به دفتر مجله فرستادم تا با هم‌اندیشی، به شناخت دقیق‌تری از خود و دانش‌آموزان خود در کلاس و مدرسه برسیم.

مرضیه ذاکری، آموزگار دبستان دخترانه‌ی شاهد، ناحیه‌ی ۱ بندرعباس می‌گوید، دانش‌آموز من نوشته بود: «اولین روز مدرسه برای من عادی است و هیچ احساس خاصی ندارم.»

اولین سؤال من این بود که چرا برخلاف بسیاری از دانش‌آموزان که اولین روز مدرسه برای آن‌ها خوشایند است. این دختر با بی‌اعتنائی با سردی احساس خود را نوشته است؟ چرا یک دانش‌آموز پایه‌ی پنجم، نشاط دیگر بچه‌ها را ندارد؟

سؤال بعدی این بود که چرا درگیر مشکلات خواهر بزرگ‌تر خود است؟

